

پیشنهادهای سندیکای صاحبان صنایع دارویی برای تامین داروی مورد نیاز بیماران و نجات صنعت داروسازی

۱۳۹۹/۰۸/۱۱ | written by پگاه حبیبی

به گزارش روابط عمومی سندیکای صاحبان صنایع داروهای انسانی ایران، هیات مدیره این سندیکا در نامه‌ای به سران سه قوهٔ صنون آسیب‌شناسی شرایط فعلی و طرح مشکلاتی که در کنار تحریم‌ها باعث افزایش تورم شده است، راهکارهای خود را برای اصلاح تخصیص ارز دارو، توسعه صنعت و حمایت از بیماران ارائه کرده‌اند.

• تامین نشدن ارز یعنی کاهش ذخایر مواد اولیه و ورشکستگی کارخانه‌ها

در این نامه تولیدکنندگان، تامین و تهیه دارو را وظیفه‌ای ملی عنوان کرده و نوشته‌اند: «شرکت‌های تولیدی این موضوع را رسالت خود می‌دانند و در تمام سال‌های جنگ تحمیلی و دوره‌های متعدد تحریم برای این هدف تلاش کرده‌اند. این شرکت‌ها برای ادامه مسیر خود و حفظ بقایه به همکاری و پشتیبانی جدی وزارت‌خانه‌ها، سازمان‌ها و نهادهای ذی‌ربط نیاز دارند.»

هیات مدیره سندیکا با اشاره به این‌که هیچ کارشناس درآشنا‌یی راضی به افزایش هزینه‌های پرداخت از جیب مردم نیست از سیاست‌های دوگانه و اختلاف حرف و عمل‌ها گلایه و در این بیانیه تاکید کرده‌اند هرچند بخش عمدۀ‌ای از تورم فعلی به دلیل تحریم‌های طالمانه است ولی نمی‌توان سوء مدیریت‌ها را نادیده گرفت و مردم نباید تاوان ناکارآمدی‌های مدیریتی، تصمیم‌گیری‌های دیرموقع و ناتوانی در هدایت درست منابع کشور را بدهنند.

در ادامه این بیانیه آمده است: «مسئولان کشور به خوبی آگاهند که در شرایط فعلی کارخانه‌های داروسازی به دلیل تامین نشدن به موقع ارز مورد نیاز صنعت با کاهش میزان ذخیره مواد اولیه و افزایش سرسام‌اور هزینه‌ها، با دشواری به تولید ادامه می‌دهند. ادامه این روند به ورشکستگی کارخانه‌های تولیدی، مشکل جدی در تامین دارو، افزایش واردات و افزایش هزینه بیماران منجر خواهد شد.»

• ادعای تخصیص ارز ۴۲۰۰ تومانی به دارو، ارائه اطلاعات غلط به جامعه است.

تولیدکنندگان در این بیانیه بعضی تصمیم‌های غیراصولی مانند افزایش هزینه آی‌آرسی (کد شناسه کالا)، تعرفه‌های دولتی و هزینه‌های بیهوده سامانه تیک را نام برده‌اند که در سال جاری بار مالی بیش از ۴۰۰ میلیارد ریالی به صنعت و بیماران تحمیل کرده است.

اعضای سندیکا از اطلاع رسانی ناقص و تک بعدی به جامعه و بعضی کارشناسان در مورد تولید دارو انتقاد کرده و توضیح داده‌اند: «مسئولان و سیاستگذاران با تاکید بر ارز ۴۲۰۰ تومانی، آنرا معیار قیمت‌گذاری دارو میدانند ولی به مردم و حتی بسیاری از افراد تصمیم‌گیرنده این حوزه اطلاع داده نمی‌شود این ارز تنها به ۳۰ درصد از نهاده‌های دارویی تعلق می‌گیرد و ۷۰ درصد نهاده‌های دارو (مانند فویل، کپسول، مواد جانبی، مواد بسته‌بندی، ملزومات آزمایشگاهی و...) ارز دولتی نمی‌گیرند و باید با ارز آزاد تهیه شوند. در سال جهش تولید که دولت باید حامی صنعت باشد برای افزایش درآمد خود هزینه‌های TTAC و سایر تعرفه‌ها را چندین برابر افزایش داده است آیا ادامه این سیاست‌ها نتیجه‌ای جز از بین رفتن قدرت صنایع برای تامین مواد اولیه مورد نیاز، تعطیلی خطوط تولید، کمبود دارو و به خطر افتادن سلامت مردم خواهد داشت؟»

تولیدکنندگان دارو در ادامه خواستار برقراری نظام قتصادی شفاف، به دور از رانت و یارانه به کالا، و فعالیت در بستر عادلانه و سالم شده‌اند که در آن حق مردم و فعالیت توسعه‌گرایانه صنعت داروسازی محفوظ مانده باشد. آنها ادامه تخصیص ارز ۴۲۰۰ تومانی را ناکارآمد و یکی از عوامل اصلی قاچاق معکوس دارو و هدر رفتن سرمایه‌های کشور عنوان کرده و آسیب‌های دیگر این روند را نیز برشموده‌اند: «کاهش ذخائر دارویی کشور به میزان یک‌چهارم مدت مشابه سال قبل، افزایش کمبودهای دارویی، تامین نشدن به موقع مواد اولیه تولید داخل یا وارداتی به دلیل تخصیص نیافت ارز، افزایش قیمت سراسام‌آور نهاده‌های تولید، حذف پی در پی مواد جانبی از دریافت ارز و...»

• راهکارهای سندیکا برای حل مشکلات فعلی و پیشگیری از بحران دارویی کشور

هیات مدیره سندیکای صاحبان صنایع داروهای انسانی ایران در بیانیه خود چهار راهکار اصلی برای حل مشکلات فعلی، مدیریت شرایط و پیشگیری از بحران دارویی در کشور ارائه داده‌اند:

الف) در کنار سایر درآمدهای ارزی دولت، از محل درآمدهای ارزی فرآورده‌های نفتی، شرکت‌های پتروشیمی، معادن، فولاد و سایر بخش‌های خصوصی که به صورت نیما به فروش می‌رسد، ارز موردنیاز و نرخ آن پس از تصویب بانک مرکزی برای تمام عوامل موثر بر تولید دارو تضمین، ثبت و تخصیص شود.

ب) صادرات دارو و ماده اولیه با صدور مجوزهای لازم و حذف صوابط زائد تسهیل گردد. همچنین امکان تولید داروهای خارج از فهرست با هدف صادرات فراهم شود، با این روش شرکت‌های دارویی می‌توانند ضمن ایجاد تراز تجاری مثبت، ارز موردنیاز خود را برای تامین ماده اولیه و توسعه زیرساخت‌ها استفاده کنند.

ج) مابه التفاوت نرخ ارز به سازمان‌های بیمه‌گر منتقل شود. میزان ارز مورد نیاز تامین دارویی کشور حدود دو میلیارد دلار در سال است که اگر مابه التفاوت آن با نرخ رسمی به سازمان‌های بیمه‌گر تخصیص یابد و در کنار آن از درآمدهای مالیاتی، ارزش‌افزوده، عوارض گمرکی و... کمک گرفته شود می‌توان با مدیریت این حجم نقدینگی، نه تنها می‌توان سهم پرداختی بیماران را ثابت نگه داشت حتی می‌توان آن را کاهش داد.

د) تفکیک حساب‌های دارویی بیمارستان‌ها از سایر درآمدها و بازپرداخت به موقع مطالبات شرکت‌های دارویی از بخش دولتی برای تامین نقدینگی ضروری است. دریا به موقع مطالبات سازمان‌های بیمه‌گر از دولت و پرداخت آن به داروخانه‌ها و بیمارستان‌ها، در تامین نقدینگی زنجیره تامین دارو بسیار موثر است. فیمت‌گذاری به روز و مناسب، تصویب تسهیلات با نرخ بهره پایین، معافیت‌های مالیاتی، گمرکی و بیمه‌ای راهکارهای مهم و موثر دیگری است که در بسیاری از کشورها برای کمک به صنعت تجربه شده و به نتیجه رسیده برای جهش تولید و تامین نقدینگی راهگشا خواهد بود.

در انتهای بیانیه تاکید شده است اطلاعیه هر گروه، صنف یا اشخاص دیگری به منزله نظرات شخصی آنهاست و اعلام موضع سندیکای صاحبان صنایع داروهای انسانی ایران نمیباشد. متن کامل این بیانیه شامل تحلیل شرایط موجود، آسیبشناسی تخصیص ارز ۴۲۰۰ تومانی به ماده موثره، تامین ۷۰ ددرصد نهاده‌های دارویی با ارز آزاد، اشتباهات مدیریتی و حمایت نکردن نهادهای ذیربیط از صنعت در سال جهش تولید، و نیز ارائه راهکارهای عملی برای برونورفت از وضعیت کنونی، تامین بهینه داروی مورد نیاز کشور، پیشگیری از افزایش فشار روی بیماران و توسعه صنعت دارو در وبسایت سندیکا منتشر شده است.